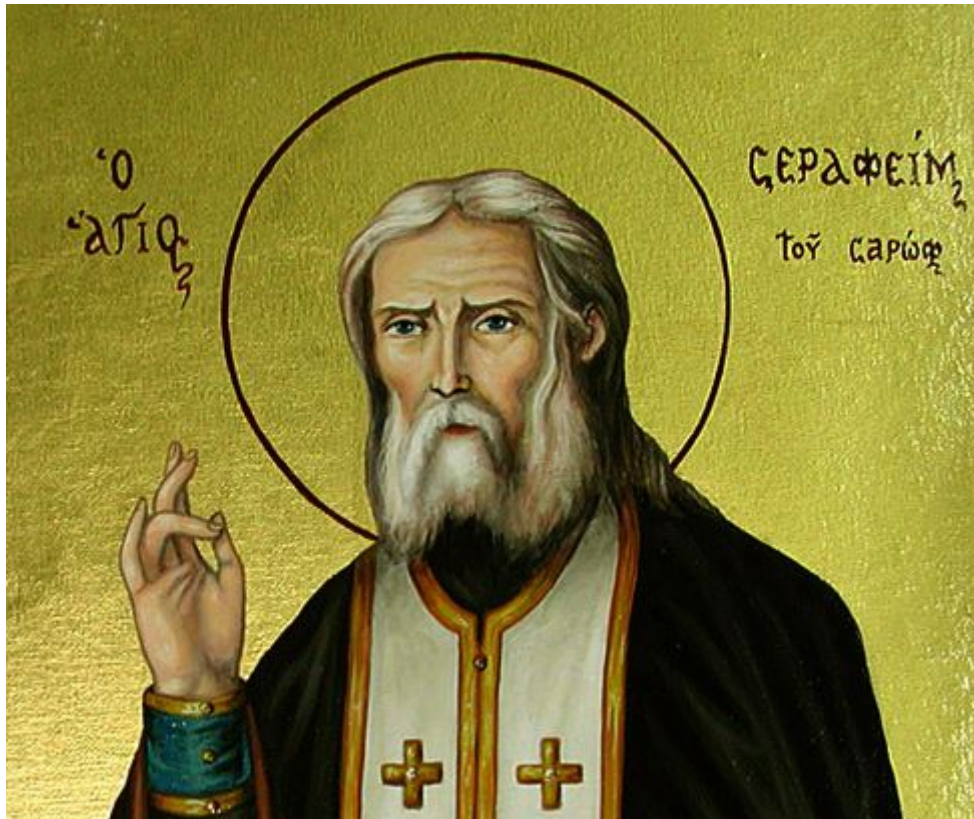

Μνήμη του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα τιμούμε τη μνήμη του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, που γεννήθηκε στο Κουρσκ της Ρωσίας το 1759 μ.Χ. και ονομάστηκε Πρόχορος. Από νεανική ηλικία, αποφάσισε να μονάσει στη μονή του Σάρωφ, όπου ανήλθε με τους πνευματικούς του αγώνες στην κλίμακα των αρετών.

Στο δάσος, στο ερημικό του κελλί, περνούσε τις νυκτερινές ώρες με προσευχή, νηστεία και αγρυπνία. Για δεκαπέντε χρόνια έζησε σε τέλεια απομόνωση, με αδιάλειπτη προσευχή και μελέτη του Θείου Λόγου.

Τελειώνοντας την αναχωρητική ζωή, επανήλθε στη Μονή του Σαρώφ και ακολούθησε νέα απομόνωση για άλλα δεκαπέντε χρόνια. Μετά τον εγκλεισμό, ώριμος πλέον στην πνευματική ζωή και γέροντας στην ηλικία, αφιερώθηκε στη διακονία του πλησίου.

Με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος επιτέλεσε πολλά θαύματα εν ζωή, έγινε μέτοχος του ακτίστου φωτός και ζούσε διαρκώς τη χαρά της Αναστάσεως. Γι' αυτό το λόγο χαιρετούσε συνεχώς τους ανθρώπους με τη φράση: «Χριστός Ανέστη, Χαρά μου!»

Κοιμήθηκε, ενώ προσευχόταν, στις 2 Ιανουαρίου το έτος 1833. Η φήμη της αγιότητάς του εξαπλώθηκε σε όλο τον ορθόδοξο κόσμο.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου